inn er farið eftir lögunum í því ríki, sem arfleiðsluskráin er gerð í eða arfleiðandi átti heimilisfang í eða ríkisfesti við arfleiðslugjörninginn. Riftun arfleiðsluskrár telst gild, ef arfleiðandi hefir farið eftir lögunum í því ríki, sem hann átti heimilisfang eða ríkisfesti í við riftunina.

9. grein.

Um aldur og lögræði, sem krafizt er til þess að geta gert arfleiðsluskrá eða rift hana, skal farið eftir lögunum í því ríkjanna, sem arfleiðandi átti heimilisfang í við arfleiðslugjörninginn eða við riftunina. Hafi arfleiðandi þá ekki verið heimilisfastur í því ríki síðustu fimm árin, er arfleiðsluskráin eða riftunin einnig gild, ef uppfyllt eru þau skilyrði, sem sett eru í lögum ríkisfestislandsins.

10. grein.

Um það, hvort arfleiðsluskrá eða riftun arfleiðsluskrár sé gild vegna sálarástands arfleiðanda, eða vegna svika, blekkinga, þvingunar, eða annara óleyfilegra áhrifa, skal dæmt eftir lögum þess ríkjanna, sem arfleiðandi átti heimilisfang í við arfleiðslugjörninginn eða riftun hans.

11. grein.

Ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um að arfleiðsluskrá skuli eftir lát arf-

loven i den av statene hvor testamentet er oprettet, eller hvor testator ved opretttelsen var bosatt eller var statsborger. Tilbakekallelse av et testament ansees for gyldig når testator har gått frem efter loven i den av statene hvor han ved tilbakekallelsen var bosatt eller var statsborger.

Artikkel 9.

Den alder og myndighet som kreves til oprettelse eller tilbakekallelse av testamentet, bedømmes efter loven i den av statene hvor testator ved oprettelsen eller tilbakekallelsen var bosatt. Hadde han da ikke vært bosatt i denne stat de siste fem år, er testamentet eller tilbakekallelsen også gyldig dersom betingelsene efter statsborgerlandets lov var tilstede.

Artikkel 10.

Spørsmål om testamentets eller tilbakekallelsens ugyldighet på grunn av testators sinnstilstand eller på grunn av svik, villfarelse, tvang eller annen utilbørlig påvirkning bedømmes efter loven i den av statene hvor testator var bosatt da testamentet blev oprettet eller tilbakekalt.

Artikkel 11.

Bestemmelsen i finsk eller svensk lov om at et testament efter testators død skal innle-

i fördragsslutande stat, där testamentet upprättades eller testator vid tiden för upprättandet hade hemvist eller var medborgare. Återkallelse av testamente vare gällande, om därvid förfarits enligt lagen i den av staterna, där testator vid återkallelsen hade hemvist eller var medborgare.

Artikel 9.

Fråga om behörigheten att upprätta testamentet eller att återkalla detta skall bedömas enligt lagen i fördragsslutande stat, där testator hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs. Hade han ej då sedan minst fem år hemvist i den staten, vare testamentet eller återkallelsen gällande jämväl om han enligt hemlandets lag ägde vidtaga åtgärden.

Artikel 10.

Fråga om testamentets eller återkallelsens ogiltighet på grund av testators sinnestillstånd eller på grund av svek, villfarelse, tvång eller annan otillbörlig påverkan skall bedömas enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs.

Artikel 11.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sve-